

LESEMAUS

Povești multicolore de citit pentru cei mici

CARLSEN

Povești multicolore de citit pentru cei mici

Împreună reușim! Facem schimb și împărțim

O poveste de Christian Tielmann
cu ilustrații de Lena Heger

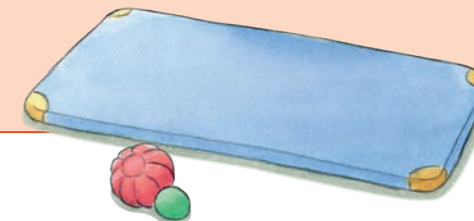
Familia noastră multicoloră

O poveste de Anna Wagenhoff
cu ilustrații de Miriam Cordes

Conni merge la gimnastică pentru copii

O poveste de Liane Schneider
cu ilustrații de Janina Görrissen

CARLSEN

Împreună reușim! Facem schimb și împărțim.

Mika, Laya, Toni și Amir merg la grădinița din strada Wacholder.

Ei sunt în grupa Urșilor Polari. Iar acolo mereu se întâmplă câte ceva. În această dimineață vor să se joace cu trenulețul din lemn.

Toni are nevoie de și mai multe elemente curbe pentru a-și termina linia de cale ferată. Și la linia de tren a lui Mika mai lipsesc multe șine. Iar Laya vrea să se uite puțin la vagoane. Însă, Amir șade pe cutia cu trenulețe și nici măcar nu-i trece prin cap să dea cuiva ceva de-acolo. „De șinele astea am eu nevoie.“

„Dar tu nici măcar nu construiești vreun trenuleț!“, se bosumflă Mika. „Așa că, nici de șine nu ai nevoie.“ „Eu construiesc un turn talmeș-balmeș“, spune Amir. „Iar pentru asta am nevoie de toate șinele. Și de toate vagoanele. Altfel n-ar fi un turn talmeș-balmeș.“

„Tu ai nevoie de toate și noi nu primim nimic?“, întreabă Toni.
Toni devine foarte mânios.

„Exact!“, spune Amir.

„Îți dai seama cât de aiurea ni se pare nouă asta?“, întreabă Toni.

„Îți dai seama cât de nedrept este?“, întreabă Mika.

„Îți dai seama cum ar fi, dacă ai fi tu în locul nostru?“, întreabă Laya.

Amir își imaginează asta. Își imaginează cum ar fi dacă nu ar putea să ajungă la cutie. Pentru că atunci n-ar mai avea șine pentru turnul talmeș-balmeș.

„Dar dacă luați voi toate șinele, nu-mi mai rămân mie. Vă dați seama ce aiurea ar fi asta pentru mine?“

E grozav să împărțim!

Laya și Toni au o idee: „Putem să împărțim șinele. Așa o să aibă fiecare câteva. Și decât nimic, să împărțim ar fi cel mai bine pentru toți.“

Și lui Amir i se pare în regulă ideea.

Își împart în mod egal toate șinele: fiecare primește două macazuri, zece șine drepte și opt șine curbe.

„Pentru mine șinele curbe și macazurile sunt nefolositoare“, spune Mika. „Pentru că trenul de mare viteză sare mereu de pe șine.“

Amir poate face schimb cu el. „În turnul meu talmeș-balmeș se potrivește orice șină.“

Mai ales că Amir își poate închipui prea bine, ce se întâmplă atunci când trenul lui Mika huruie pe la toate curbele. „Sigur o să i se facă puțin rău.“

După-amiază circulă Mika cu cea mai meseriașă tricicletă din grădiniță.
Însă Toni, Laya și Amir vor și ei să se dea o tură cu ea.

„Complicat, complicat“, spune Mika. O astfel de tricicletă nu poate fi împărțită. Pentru asta ar trebui să fie tăiată cu fierăstrăul și s-ar strica.

Și nici cei patru prieteni nu pot să meargă toți odată pe ea, pentru că s-ar produce accident, iar Mika, Laya, Toni și Amir s-ar accidenta.

Ce-ai face tu,
dacă ai fi în locul
lui Mika?

„Dar nici măcar nu e chiar atât de greu“, spune Laya. Iar apoi propune: „Putem să mergem cu schimbul.“

„Doar că eu mai întâi!“, spune Mika.

„Nu, cea mai mică are voie prima“, spune Laya. Iar cea mai mică dintre cei patru prieteni este Toni. Mika se dă jos de pe tricicletă și spune: „Dar numai o tură! Pe urmă e rândul meu. Pentru că, în definitiv, eu sunt mai mic decât Laya și Amir!“

„Păi, logic“, spune Toni și pornește cu ea – o tură. Urmează Mika. După el are voie Amir iar la stârșit Laya. După aceea o iau din nou de la capăt – și deja a trecut ziua.

Copiii de la grădiniță reușesc asta: să împartă și să facă schimb.

Familia noastră multicoloră

Lilli și Leon sunt prieteni la cataramă. Merg împreună la grădinița *Pustebume*. Astăzi s-au așezat de vreme unul lângă altul în Cercul de Dimineață. Lilli și-a adus ursulețul.

David, educatorul, are o surpriză: „Săptămâna asta începem un proiect nou: se numește ‚familie‘.“

Greta se bucură: „Familie? Ne jucăm de-a tata-mama-copilul?“ Mio exclamă: „Ce plictiseaaaă!“

„Din contră: familie e chiar captivant!“, spune David. „Pentru că există încă multe alte posibilități de a fi o familie, pe lângă tata-mama-copilul.“

„Eu am două mame“, spune Marie. „Suntem și noi o familie și locuim împreună!“

„Părinții mei nu stau împreună“, povestește Lilli. „Dar totuși suntem o familie. O săptămână stau la mama și o săptămână la tata.“

Educatoarea Meike dă din cap, afirmativ. „Da. Câteodată părinții se despart, dacă nu se mai iubesc sau nu se mai înțeleg așa bine.“

„Și părinții mei s-au despărțit“, povestește Leon. „Tatăl meu locuiește în alt oraș. Câteodată mă duc în vizită la el. Dar de obicei stau la mama.“

JULIA, MAMA LUI LILLI

KAI, TATĂL LUI LILLI

ANNA, MAMA LUI LEON

STEVEN, TATĂL LUI LEON

„Iar tatăl meu și mama lui Leon s-au îndrăgostit unul de celălalt“, îi scapă lui Lilli. „La început mi s-a părut aiurea chestia asta.“ – „Și mie la fel“, spune Leon, dând din cap, afirmativ. „Dar de fapt e super, pentru că acumă facem foarte multe lucruri împreună. Facem excursii, jucăm fotbal și căutăm comoara piraților...“

Iar Lilli completează: „Și bricolăm, mergem cu bicicleta și la bazin.“

În weekend, Lilli și tatăl ei rămân des peste noapte la Leon și mama lui, Anna. Sau invers. Așa ca azi. După masa de seară, toți patru se trântesc pe canapea, obosiți și sătui. „Uff, ce strâmt e“, oftează mama Anna.

„Da“, strigă Leon, „mama, stai pe piciorul meu!“

„Ne trebuie o canapea mai mare“, spune tata Kai, „numai că sufrageria noastră e prea mică.“

„Da, mult prea mică“, Lilli dă din cap, afirmativ. „Ne trebuie un apartament mai mare, unde să avem loc toți!“

„Ar fi grozav“, spune Anna. „Atuncia noi patru am putea locui mereu împreună, ca o familie.“ „Ura!“, exclamă Kai.

„Dar suntem deja o familie“, spune Lilli, încurcată. „Tu, mama mea și cu mine.“

Anna, mama lui Leon, dă din cap, afirmativ. „Sigur. Și asta veți rămâne pentru totdeauna. Însă noi patru am putea forma o familie-mosaic.“

„Ce mai înseamnă și asta o familie-mosaic?“, vrea să știe Lilly.

„Așa se spune în engleză: patchwork“, explică Kai, „și înseamnă că ceva e alcătuit din părți diferite. Așa ca pătura asta din bucăți multicolore din stofă. La fel există familii-mosaic multicolore, alcătuite din părți diferite.“

„Deci așa ca noi, dacă ne-am muta împreună“, adaugă Anna.

Lilli și Leon se uită nesiguri unul la altul. De rămas peste noapte unul la celălalt e grozav. Dar de locuit întotdeauna împreună?

„E doar o idee“, îi liniștește Anna. „Întâi și întâi trebuie să găsim un apartament mai mare. Cel mai bine aproape de grădiniță.“ – „Și aproape de mama“, îi spune Kai lui Lilly. „Ca să te poți duce, ca întotdeauna, cu schimbul când la unul, când la celălalt.“

După un timp Lilli și Leon aproape că au uitat de ideea cu locuitul împreună. Însă într-o zi Kai spune: „Am găsit o locuință grozavă! Putem merge azi să o vedem. Vreți?“

Lilli și Leon dau din cap afirmativ, dar ezită. „Să știți că locuința e chiar grozavă. Are două camere, care comunică printr-o ușă, și un balcon.“

„Astea pot să fie camerele voastre“, spune Anna.

„Super“, se gândesc Lilli și Leon.

„Dar ce se întâmplă dacă Leon și cu mine ne certăm?“, întreabă Lilly.

„Sigur că o să fie și certuri câteodată“, spune Kai. „Dar eu cred că în general o să fie la fel de frumos și de bine, ca și până acum. Și un lucru nu se va schimba niciodată: eu rămân întotdeauna tatăl tău și te iubesc. Și mama rămâne întotdeauna mama ta. Iar Anna rămâne întotdeauna mama lui Leon.“

Lilli se înghesuie în Kai. „Cu Anna și Leon se adaugă încă două pietricele de mozaic“, continuă Kai. Anna și Leon chicotesc. Leon spune: „De fapt e super, nu?“

Lilli se gândește puțin. „Da, de fapt e super.“

În cele din urmă hotărăsc toți patru împreună: „Ne mutăm împreună în locuință. Devenim o familie-mozaic multicoloră!“

În ziua mutării, un camion transportă cutiile din carton pentru mutat și mobila din ambele apartamente în casa nouă. În sufragerie se află o canapea mare și o masă la care încap toți împreună.

Leon și Lilly vor să șadă unul lângă altul.

La masa de seară se servește, bineînțeles, pizza și ca desert, înghețată!

„Păi, mozaicul e chiar super“, chicotește Lilli.

Leon e de acord, „Da!“ „Atunci bine ați venit la familia multicoloră!“, spune Anna.

Conni merge la gimnastică pentru copii

Astăzi Conni are voie să meargă pentru prima oară la gimnastică pentru copii. E foarte emoționată!

În cabina de schimb, de-a lungul pereților, sunt bănci. Deasupra lor sunt montate cuiere. Toți copiii se schimbă. Unii pot să facă acest lucru deja singuri, pe alții îi ajută părinții.

Conni se îmbracă singură cu pantalonii, dar la tricoul cu dungi și la adidași are nevoie de ajutor. Și mama ei își pune adidași, pentru că nimeni nu are voie să intre în sala de sport cu pantofi de stradă.

În sală, Conni și mama o salută pe Elfi, profesoara de gimnastică.

Elfi a împrăștiat multe mingi moi prin în sală. Unii copii se joacă fotbal cu mingile, alții le aruncă în sus sau le împing.

O minge se rostogolește și la Conni. O ridică și i-o aruncă lui Ole.

Nu după mult timp e atât de absorbită de jocul cu mingile, încât mama ei îi poate ajuta pe părinții din cealaltă parte a sălii la pregătirea aparatelor.

Acum Elfi bate din palme și strigă: „1, 2, 3, gata cu jocul cu mingea.“

Apoi toți formează un cerc în mijlocul sălii de sport. Elfi strigă numele copiilor, ca să vadă cine a venit.

Cântă un cântec de salutare și se mișcă în ritm. Conni ridică brațele peste cap și sare ca o minge sus, jos, sus, jos.

După aceea, Elfi le spune ce aparate au fost pregătite astăzi și să nu facă tărașoi pe saltelele de lângă inele și frângerii. Altfel, se pot produce ușor accidente. „Închipuiți-vă, pur și simplu, că saltelele sunt râuri cu crocodili“, spune Elfi.

Copiii se urcă pe lăzi și sar pe saltele.

Conni se trage în sus pe o bancă de gimnastică atârnată de scara fixă și se lasă apoi să alunece iarăși în jos.

Și mai face și tumbe. Elfi spune că de fapt se numesc „răsturnare“.

Apoi Conni, atârnată de o frânghie lungă, își ia avânt deasupra saltelelor-râu, în care precis că trăiesc crocodili.

La scurt timp după aceea se balansează pe o bancă de gimnastică și, târându-se după o minge mare, intră într-o saltea-peșteră întunecată. E chiar confortabil aici.

Însă lui Conni îi place cel mai mult trambulina mică și rotundă. Ar sări încontinuu. E așa de grozav să zbori prin aer! Însă ceilalți copii așteaptă și ei să le vină în sfârșit rândul.

După ce s-a făcut ordine, se adună din nou toți la mijloc și cântă „Toată lumea, toată lumea merge acum acasă“.

Iar Conni se bucură deja de următoarea oră de gimnastică pentru copii din săptămâna următoare !

Die **LESEMAUS** ist eine eingetragene Marke des Carlsen Verlags.

© Carlsen Verlag GmbH, Völkersstraße 14-20, 22765 Hamburg 2022 | ISBN: 978-3-551-68067-9

Illustration der Lesemaus: Hildegard Müller, Karin Kröll

Lesemaus-Redaktion: Frank Kühne und Anja Kunle

Übersetzt ins Rumänische von **Bianca Iorga** und **Jacqueline Tendler**

Traducere în limba română de **Bianca Iorga** și **Jacqueline Tendler**

Dieser Titel enthält die Bücher „Wir können das! Teilen und abwechseln“, „Unsere kunterbunte Familie zieht um“ und „Conni geht zum Kinderturnen“.

© 2022, 2020, 2021 Carlsen Verlag GmbH, Hamburg

LESEMAUS-Bücher gibt es überall im Buchhandel und auf www.lesemaus.de
Newsletter mit tollen Lesetipps kostenlos per E-Mail: www.carlsen.de